

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 32 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 72 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. (tylko dla osób prywatnych); dla poszuk. pracy 20 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej dwa słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 38.

Kraków, piątek 16 lutego 1940 r.

Nadstane a nie zamówione przez Redakcję reżysy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacone przesyłki zwrotnej.

Codziennie jedzie 10 pociągów z robotnikami do Rzeszy.

W drodze otrzymują ładunki wygodne pomieszczenia i dobre wyżywienie.

(-) Kraków, 16 lutego. — W tych dniach rozpoczął się transport do Rzeszy polskich robotników rolnych z obsadzonych polskich terenów. Pierwszy pociąg specjalny niemieckich kolei wschodnich opuścił w poniedziałek rano dworzec Warszawa — Wschód. Drugi pociąg specjalny wyjechał wczoraj z dworca głównego w Krakowie i z Trzebinia do Bomeru.

Jak dowiadujemy się w Gen. Dyrekcji kolei wschodniej, rozkłady pociągów zostały dopiero przed kilku dniami ustalone na polecenie ministerstwa robót Rzeszy na konferencji w Lipsku i uzgodnione z odpowiednimi dyrekcjami kolejowymi.

Dzięki tym pracom przygotowawczym planowe przejazdy pociągów odbywają się zupełnie zgodnie z rozkładem. Transporty jadą od dnia 12 lutego. Na początek, do 2 marca włącznie,

planowanych jest ogółem 166 pociągów,

tak, że przeciętnie dziennie jedzie 10 pociągów. Plany na dalszą przyszłość będą później ustalone.

Jako dworce załadowcze wyznaczone zostały cztery siedziby dystryktów t. j. Kraków, Warszawa, Radom i Lublin oraz Częstochowa. Każdy pociąg transportowy składa się z około 10 wagonów osobowych i jednego wagonu bagażowego. W ten sposób jednym pociągiem można przewieźć przeciętnie 500 osób.

Stacjami końcowymi będą początkowo większe miasta na Śląsku, Pomorzu, w Meklemburgii, Saksonji, Bawarii, Marchii wschodniej, Nadrenji, Haren i Turynji.

Polacy mężczyźni i kobiety, którzy zgłosili się do pracy w Rzeszy dowożeni są z poszczególnych miejscowości pociągami lokalnymi do wyznaczonych dworców załadowczych. Dowieszenie następuje na jeden dzień przed odjazdem pociągu specjalnego do Rzeszy, a to celem poddania na stacji zbiornej odjeżdżających gruntownej dezynfekcji i badaniu lekarskiemu. Każdy transport posiada osobnego przewodnika.

Stosownie do czasu trwania jazdy, pociągi specjalne mają wyznaczone po drodze postoje celem zaopatrzenia w żywność,

trwające 2 do 3 godzin. W ten sposób, dzięki gruntownej organizacji, wyjeżdżający mają zabezpieczoną wygodną jazdę i dobre zaopatrzenie w pożywienie.

Pierwszym pociągiem specjalnym z Krakowa wyjechał też

liczni górale,

którzy zgłosili się dobrowolnie do pracy na roli na terenie Rzeszy. Z poza opuszczonych okien przedziałów ukazały się też ich uśmiechnięte, dobrodusze twarze w typowych, szerokich kapeluszach góralskich. Po chwili na dworcu zabrzmiała chóralnie śpiewana piosenka, jako pieśń pożegnalna.

Widziało się po tych ludziach, urodzonych przeważnie w górach południowej Polski, którzy zgłosili się dobrowolnie do pracy na roli, że cieszą się ze sposobności odbycia podróży do nowej Rzeszy. Wielu z pośród nich nie było jeszcze nigdy w większym mieście i nie jechali jeszcze nigdy w życiu pociągami.

Ich otwarte i chętne do pracy natyry stanowią jaskrawy dowód tego, iż antynie miecka propaganda ich dawnych polskich władców nie trafiła do przekonania.

W czasie marszu z dwóch obozów, w któ-

rych ochotnicy z dystryktu krakowskiego zbierali się i przygotowywali do odjazdu, prowadziła droga przez krakowską dzielnicę żydowską. Kilku żydów nie mogło sobie odmówić tego, aby ochotników pracy (dla żydowskich pasożytów są to niezrozumiali idealisci) zaczepić i odradzać im wyjazdu do znienawidzonych przez nich Niemiec. Tęga pięść polskiego robotnika potrafiła jednak w krótkiej drodze zamknąć usta żydowskim faktorom i odebrać im ochotę do mieszania się w nieswoje sprawy.

Z tem lepszym humorem i wesołością marszerowali dalej dzielni robotnicy.

Pociąg powoli rusza z dworca.

Ze wszystkich okien wagonów wyglądają głowy, po rękę lub sześć. Jadący śpiewają i powiewają chusteczkami, podczas gdy inni rozpoczynają już zawierać znajomość z paczkami żywności, wydanej im na drogę. Wiedzą oni, że na wielkich stacjach przejazdowych w przejeździe poprzez wielką Rzeszę oczekują na nich jeszcze dalsze posilki, przygotowane przez krajowe urzędy pracy w porozumieniu z oddziałami zaopatrzenia partii narodowo socjalistycznej.

Jak się dowiadujemy, "okręgu krakowskiego ma wyjechać ogółem do Niemiec 120.000 polskich robotników rolnych.

„Układ gospodarczy niemiecko-sowiecki odbije się na całym handlu międzynarodowym“.

Oświetlenie prasy węgierskiej.

(-) Budapeszt, 16 lutego. Zawarcie niemiecko-sowieckiego układu handlowego odbiło się głośnie echem także w węgierskiej opinii publicznej.

„Uj Magyarsag“ zaznacza w tytule, że układ między Berlinem i Moskwą jest równoznaczny z przełamaniem brytyjskiej blokady. Dziennik omawia zawarty układ w artykule wstępnym i stwierdza, że układ gospodarczy niemiecko-sowiecki wywołał na całym świecie wielkie wrażenie.

Właściwe znaczenie nowego układu nie leży w tem, że przekracza on kwoty, osiągnięte w latach poprzednich w obrotach międzynarodowych, ale w tem, że poprzednie niemiecko-sowieckie obroty towarowe musiały być wyrównywane wartościowymi walutami, podczas gdy obecnie w miejsce starego systemu wchodzi system bezpośredniej wymiany. Oznacza to, że bardzo znacząca część handlu międzynarodowego zostanie zastąpiona przez wymianę towarów, co musi wywrzeć wpływ w jakiegokolwiek formie na cały handel międzynarodowy i to nie tylko na czas trwania wojny.

Również i „Magyarsag“ poświęca artykuł niemiecko-sowieckiemu układowi, podkreślając jego znaczenie, wobec wzajemnego uzupełnienia się Niemiec i Rosji sowieckiej pod względem gospodarczym. Na podstawie statystyk dziennik wykazuje, że źródła surowców rosyjskich są niewyczerpane.

Prasa sowiecka w dalszym ciągu pod znakiem niemiecko-sowieckiego układu gospodarczego.

(-) Moskwa, 16 lutego. Prasa moskiewska poświęca w dalszym ciągu szerokie spaliny przytaczaniu zagranicznych opinii o ostatnio zawartym układzie gospodarczym niemiecko-sowieckim.

Szczególnie szeroko cytowane są komentarze dzienników niemieckich. W szczególności dzienniki sowieckie podkreślają przytem, iż nowy układ odpowiada zarówno

interesom obu państw, jak i przyjaznym stosunkom, cechującym wzajemne współżycie Niemiec i Rosji sowieckiej.

Dalej prasa tutejsza cytuje głos prasy z Litwy. Kotwy i Wegler, poświęcone zawarciu układu niemiecko-sowieckiego. Przy tej okazji prasa sowiecka wielokrotnie podkreśla, że Niemcy będą otrzymywać z sowieckich obszarów gospodarczych surowce w nieograniczonej ilości, potrzebne do prowadzenia wojny i w ten sposób zadany został dotkliwy cios blokadzie brytyjskiej.

Zamknięcie sesji włoskiej rady obrony kraju

Przedmiotem obród sprawo organizacji armji.

(-) Rzym, 16 lutego. Najwyższa włoska rada obrony kraju zakończyła we środę pod przewodnictwem Mussoliniego swoje szóste i ostatnie posiedzenie 17 sesji.

Po załatwieniu porządku dziennego Mussolini naświetlił szczególne znaczenie tej sesji, której głównymi przedmiotami były wojskowa organizacja narodu, mobilizacja cywilna i przemysłowa, oraz gospodarcza samowystarczalność. — W końcu Mussolini wyraził specjalną pochwałę sekretarzowi najwyższej rady obrony gen. Frichione oraz gen. sekretarzowi przemysłu wojennego gen. Favagrossa.

Komunikat Naczelnego Dowództwa niemieckich sił zbrojnych

(-) Berlin, 16 lutego. Nacz. dowództwo niemieckich sił zbrojnych komunikuje: w czasie działalności wyładowczej plechoty w terenie granicznym na południe od Saarbrücken wzięto wielu jeńców.

Dzień 14 lutego był dla niemieckiego dowództwa floty, a przede wszystkim dla flot podwodnych szczególnie korzystny. W dniu tym zatopiono 58 tysięcy tonażu okrętów nieprzyjacielskich.

Z dnia na dzień

(-) Kraków, 16 lutego.

Teoria i praktyka. Niedawno staraniem Międzynarodowego Instytutu w Genewie ukazała się statystyka wojen w ostatnim stuleciu. Według tej statystyki Anglja prowadziła najwięcej wojen, względnie brała w jakiegokolwiek formie udział w największej części działań wojennych. Ta sama Anglja, która wciąż wygłasza świętoszkowate mowy, rzucąc podejrzenia na inne narody albo podaje się jako „obronca“ małych państw, umiała jednak rozbudować się na mocarstwo światowe, przyczem historja tej rozbudowy stanowi jaskrawe przeciwieństwo angielskich frazesów pokojowych i zapewnień o swej bezinteresowności.

O ile Anglja brała udział w większości wojen, to jednak historja może wymienić stosunkowo bardzo niewiele przykładów takich wojen, w których obywatele angielscy chwytali za broń dla obrony honoru i cząści swej ojczyzny.

Od wieków już Anglja w swoich wojennych sporach i politycznych wyprawach lupieskich posługiwała się dwoma metodami, niezwykle dla imperjum brytyjskiego i jego kierownictwa charakterystycznymi. Nakazywała ona innym narodom krwawić się za siebie, lub usiłowała, przy pomocy blokady, zmusić głodem przeciwnika do kapitulacji.

Angielski „gentleman“ uważa za zbyt uciążliwe ryzykowanie własnego życia za swój kraj. Ten „zaszczyt“ przypada zawsze w udziale obcym narodom, które w danym wypadku wyrażają zgodę i dają się łapać na obietniczki Londynu, lub które pod groźbą brytyjskiego bagnetu pędzone są przemocą na przeciwnika.

Równocześnie Anglja puszcza w ruch swoją drugą metodę, to jest blokadę. Anglja może sobie przypisać zasługę wynalezienia wojny przeciw kobietom i dzieciom. Życie kobiet i dzieci interesuje angielskiego „gentlemana“ w takim samym stopniu, jak los sprzymierzeńców, pędzonych przez Anglików do wojny, a którzy przytem tracą życie i wolność. W takich wypadkach Londyn z zimną krwią zamyka bilans, a dla nieszczęśliwych ofiar ma w najlepszym razie jedynie słowa ironji i szyderstwa.

Także w obecnej wojnie Anglja stosuje obie metody walki. Inne narody i brytyjska blokada miały wygrać tę wojnę. Anglja jednak tym razem zupełnie przeoczyła kto jest jej przeciwnikiem.

Adolf Hitler oświadczył na początku wojny, że dziś niema już wysp. Te słowa oznaczają, że dziś już nie uda się wygrać wojny, wysylając w ogień inne narody, a samemu oczekując w domu na rezultat walki. Prawdziwość tych słów Hitlera odczuwa Anglja po 5 miesiącach wojny aż nadto wyraźnie na sobie.

Angielska blokada, dzięki szeroko zakrojonej polityce zagranicznej i gospodarczej Rzeszy, skazana została na bezowocność. Wielowiekowa broń angielska została obecnie złamana. Wielka Brytania zaczyna obecnie odczuwać na własnej skórze, co znaczy mieć przeciwnika sobie Wielką Rzeszę. Codzienna lista strat na morzu ma swoją jednoznaczną wymowę. W ślad za tem idzie dający się coraz dotkliwiej odczuwać brak najważniejszych artykułów żywności i surowców, któregoś zjawiska „dumny, panujący nad światem Albion“ dotychczas nigdy nie miał sposobności poznać.

Wygląda na ironję losu, że ten sam Chamberlain, który zaraz na początku wojny „dzielił“ Niemcy, dziś musi apelować do narodu angielskiego o zbiórki lichtarzy, aby uzupełnić w ten sposób zapasy metali. Dumna Anglja dziś musi zaprowadzać w każdej dziedzinie ograniczenia i racjonowanie i nakładać na ród przelidy daleko cięższe obostrzenia niż to przewidywały tak ośmieszony w swoim czasie niemieckie zarządzenia oszczędnościowe. Angielska blokada okazuje się dziś bumerangiem, który trafia nie przeciwnika, ale raczej rzucającego.

My Polacy daliśmy się w ubiegłym roku zaprzec do brytyjskiego rydwanu. Jako podziękę w myśl tradycji brytyjskich otrzymaliśmy zdradę i opuszczenie. O tem, że staliśmy się dla Wielkiej Brytanji wygraną kartą, mogliśmy się przekonać przed

Określony toną bez przerwy koło wybrzeży angielskich.

Znowu zatonał brytyjski parowiec 12.306-tonowy.

(-) Nowy Jork, 16 lutego. Nadeszła tu wiadomość, że brytyjski parowiec „Sultan Star“ pojemności 12.306 ton zatonał w środe.

Według doniesień z Amsterdamu. Reuter potwierdza wiadomość, że we wtorek zatonał niestwierdzony dotychczas parowiec koło wybrzeży Norfolku. Okręt ten widziano pędzony przez fale bez możliwości sterowania.

Ponadto w ciągu nocy zatonał na wybrzeżu szkockim okręt nisustalanej dotychczas przynależności. Na brzegu słyszano przytem gwałtowne eksplozje.

(-) Amstordam, 16 lutego. Jak donosi holenderskie czasopismo okrętowe — „Scheepvaart“ — zatonał angielski parowiec „Boston Trader“ pojemności 371 ton, który był zaatakowany przez samoloty.

Dalej donoszą, że duński statek do poszukiwań na dnie morskim „Valkyrien“ pojemności 343 ton, zatonał na skutek eksplozji koło wybrzeży portugalskich.

Według doniesień z Oslo duński parowiec „Christine Maerck“ zatonał we wtorek na morzu Północnym w drodze do Marokka.

Do Oslo nadeszły wiadomości, że pewien okręt norweski wyratował na morzu 5 członków załogi duńskiego parowca „Martin Goldechmidt“, który zatonał przy północno-zachodnim wybrzeżu Szkocji. 15 członków załogi zatopionego okrętu zaginęło.

kilku dniami, kiedy to właśnie ci sami Angliści sparaliżowali wielkoduszną akcję pomocy amerykańskich kwaków dla narodu polskiego, konfiskując okręty z darami kwaków. Z tych doświadczeń musimy wyciągnąć jedną naukę, mianowicie tę, że obrony naszych interesów musimy szukać tam, gdzie tę obronę wyłącznie możemy znaleźć.

Sytuacja Finów staje się bardzo poważna.

Sztokholm, 16 lutego. Ze stanowiska tu-tejszej prasy, jak również z doniesień z terenów wojny fińsko-rosyjskiej wynika, że sytuacja Finów przedstawia się bardzo poważnie.

Wiadomości o sukcesach Finów prawie zupełnie zniknęły z tutejszych prasy, aczkolwiek w dalszym ciągu podaje się cyfry strat rosyjskich. W związku z powyższym stoi niewątpliwie fakt, że w ostatnich dniach rozmaite pisma omawiały problem zwiększenia pomocy Szwecji dla Finlandji.

* * *

Według komunikatu wojennego sztabu generalnego leningradzkiego okręgu wojskowego z dnia 14 lutego, trwają w dalszym ciągu działania wojenne piechoty i artylerji na wszystkich odcinkach frontu, a zwłaszcza przybrały one silny na półwyspie Karelskim, gdzie Rosjanie osiągnęli znaczne sukcesy.

Według doniesień rosyjskich wojska fińskie cofają się z wielkimi stratami, nie mogąc stawiać oporu atakom wojsk sowieckich. Wojska rosyjskie obsadziły 16 uciążliwych stanowisk fińskich, a między nimi także i 8 betonowych fortów artyleryjskich. Rosyjska flota powietrzna skutecznie bombardowała wojska fińskie i obiekty wojskowe, przeprowadzając także liczne loty wywiadowcze.

Jak donosi fiński komunikat wojskowy z dnia 14 lutego, wielki atak rosyjski na półwyspie Karelskim trwa w dalszym ciągu. Na wschód od Summy udało się Rosjanom zdobyć fińskie punkty oparcia na pierwszych liniach. Fińska flota powietrzna brała udział w dniu 13 lutego w żarliwych walkach powietrznych, przeprowadzając ze swej strony liczne ataki. Lotnictwo rosyjskie przedsięwzięło ataki na fińskie miasta Lahti, Heinola i Porvoo (Borga). Skutkiem nalotów wyrządzono w miastach tych poważne szkody. Z terenów wojny donoszą również o ożywionej działalności lotniczej. Kilkaset samolotów rosyjskich miało w ciągu dnia dokonać nalotu na teren fiński. M. in. przedmiotem nalotu bombowców rosyjskich było miasto Viipuri (Viborg).

Argentyna zawiodła się na Anglii.

Berlin, 16 lutego. — Jak donosi „Neue Zuercher Zeitung” z Buenos Aires, w Argentynie panuje żywe niezadowolenie, gdyż Anglia przydzielając kontyngenty dostawy argentyńskiego mięsa według własnego uznania, faworyzuje firmy, pracujące przy pomocy angielskiego kapitału, podczas gdy Argentyna domaga się większego uwzględnienia lokalnych fabryk.

Jak jednak twierdzi „Neue Zuercher Zeitung” Anglia nie uwzględniła życzeń Argentyny i nadal faworyzuje te firmy, które opierają się na kapitale angielskim.

Posiedzenie Międzynar. Centralnego Biura „Radość i Praca”.

Goście zagraniczni u dra Leya.

Berlin, 16 lutego. — W Berlinie odbywa się obecnie posiedzenie Międzynarodowego Centralnego Biura „Radość i Praca” w którym m. in. biorą udział przedstawiciele Włoch, Bułgarii, Danji, Estonji, Grecji, Japonji, Łotwy, Holandji, Norwegji, Rumunii, Szwecji, Hiszpanji i Węgier.

Konferencja ta zajmie się również ustaleniem miejsca i czasu najbliższej wystawy wędrownego Międzynarodowego Centralnego Biura „Radość i Praca”, oraz dalszą rozbudową ukazującego się obecnie w 14 językach czasopisma „Freude und Arbeit”.

Delegaci zagraniczni, biorący udział w zebraniu, złożyli wizytę przewodniczącemu Międzynarodowego Biura „Radość i Praca” dr. Leyowi, wyrażając mu życzenia z okazji 50 rocznicy jego urodzin. Złożyli oni dr. Leyowi w podarunku artystyczne przedmioty ręcznej roboty, charakteryzujące wytwórczość narodową danych państw. Wiceprezydent Claus Selzer doręczył przy tej okazji liczne telegramy, jakie nadeszły od zagranicznych przyjaciół i współpracowników Międzynarodowego Cen-

tralnego Biura „Radość i Praca”. Wśród gości zagranicznych znajduje się również pani Carmen de Ontojo, która pełni obowiązki generalnego sekretarza w hiszpańskim ministerstwie spraw wewnętrznych.

Gratulacje Führera dla dr. Leya.

Berlin, 16 lutego. — Führer odwiedził wczoraj dra Leya w jego mieszkaniu i osobiście złożył mu swoje gratulacje z okazji 50 rocznicy urodzin.

Jak donosi „Nationalsozialistische Parteikorrespondenz”, Adolf Hitler polecił pisemnie dr. Ley'owi przeprowadzenie bardzo obszernie zakrojonej akcji opieki nad emerytami ludu niemieckiego.

„Wrażenia faszysty z Niemiec w czasie wojny”

(=) **Berlin, 16 lutego.** — Przed niedawnym czasem ukazała się na półkach księgarskich książka generała włoskiej milicji Aleksandra Melchioriego p. t. „Wrażenia faszysty z Niemiec w czasie wojny”.

Wartość tej książki jest tem większa, że autor jej opisuje swoje wrażenie nie na podstawie jednej wizyty w Niemczech, ale opiera się na doświadczeniu, nabytym w ciągu niemal 30 podróży, odbytych w ciągu ostatnich lat po Niemczech. Autor oglądał Niemcy nie z poziomu hallu hotelowego, ale dokonywał swych obserwacji na bezpośredniej drodze kontaktu z ludem, właściwie oceniając zjawiska.

W książce tej omawia autor wydarzenia, które doprowadziły do wybuchu wojny i precyzyjnie stanowisko Włoch, wynikające z wspólnego światopoglądu i równoległości politycznej obydwóch państw nowego ładu w Europie.

Jest to trzeźwe, rzeczowe studium, które jednak, jak to podkreśla sam Melchior, zostało napisane „z sercem towarzysza”. Na szczególny rachunek odpowiedzi winności mocarstw zachodnich zapisuje Melchior wprowadzenie w błąd Polski, nie szczędzi przytem ironicznych aluzji do „dobrej informacji” zachodnio-europejskich rzeczoznawców wojskowych, których dziełem było wywołanie w Polsce objawu niedoceniaenia armji niemieckiej, tej armji, która jest „jedną z najpotężniejszych i najsilniejszych na całym świecie”, która daje „silną gwarancję, że Niemcy już dzisiaj mają w swych rękach zwycięstwo”.

Uważając Niemcy za nie do zwyciężenia, Melchior jest także zdania, że i na froncie wewnętrznym spełnione trzy warunki, konieczne do uzyskania zwycięstwa w każdej wojnie, a mianowicie naród niemiecki użył świadomości, że prowadzi wojnę sprawiedliwą, posiada pewność siebie, zapewniającą sukces i zaufanie do kierownictwa

Od czasu podpisania traktatu wersalskiego naród niemiecki prowadził tę wojnę, historyczna kampanja w Polsce przekonała go o niezwykłość swej armji, i zaufa nie do Führera wzrosło jeszcze dzięki „matematycznej pewności”, z jaką potrafi on zaprojektować swoje zamierzenia, a następnie doprowadzić je do pomyślnego zakończenia. W podpisaniu układu z Rosją, zabezpieczającego Niemcom tyły, widzi Melchior fakt decydujący. „W tym dniu właściwie Niemcy już wygrały wojnę”.

Na szczególne podkreślenie zasługują wywody Melchioriego na temat wojska niemieckiego, dalej na temat „wału zachodniego”, służby pracy, udziału partji w życiu państwowym, jego porównania z sytuacją z r. 1914, wykazanie niemożliwości przeprowadzenia skutecznej blokady oraz fakt zdecydowanej woli Niemiec zgromadzenia wszystkich swych synów pod sztandarami, aby w ten sposób stworzyć nową zdrową Europę.

Książka Melchioriego przeprowadza jest europejskim poczuciem odpowiedzialności i jest tem samym ostrzeżeniem pod adresem mocarstw zachodnich, aby nie poddawały się złudnym nadziejom. Epoka traktatu wersalskiego została już skończona. Jeśli Anglia i Francja mimo to prowadzą wojnę, aby opanować Europę, to nie ulega wątpliwości, że idą wprost ku katastrofie.

Niemal codzienne walki w Wazyrystanie.

(=) **Rzym, 16 lutego.** „Piccolo” donosi z Londynu, że w Wazyrystanie w północno-zachodniej stronie Indji dochodzi prawie codziennie do walk pomiędzy pragnącymi wolności szczepami górskimi a wojskami angielskimi

Naczelnym dowódcą armji niemieckiej w Poznaniu.

(=) **Berlin, 16 lutego.** Naczelnym dowódcą niemieckiej armji gen. v. Brauchitsch w związku ze swą podróżą do Gdańska, przybył we środe do Poznania. Gen. v. Brauchitsch przybył na plac ćwiczeń miejscowego garnizonu i brał udział w ćwiczeniach wzmocnionego pułku piechoty.

Po złożeniu wizyty namiestnikowi Rzeszy Gauleiterowi Greiserowi, odbył on przejażdżkę po mieście, przejeżdżając przez dom, w którym urodził się Hindenburg. Przed powrotem do Berlina naczelnym dowódcą armji niemieckiej zwiedzi jeszcze inne placówki służbowe i odwiedzi różne oddziały armji.

Zagraniczni dziennikarze u dr. Tiso.

(=) **Bratysława, 16 lutego.** — Prezydent Słowacji dr. Tiso przyjął bawiących obecnie w Słowacji dziennikarzy zagranicznych i przedstawił wobec nich zasady polityki słowackiej.

Prezydent dr. Tiso określił niemiecko-słowackie zbratanie jako zrozumiały rezultat naturalnego położenia Słowacji i okoliczności, które doprowadziły do oswobodzenia narodu słowackiego.

Rząd bułgarski zgłosił dymisję

(=) **Sofja, 16 lutego.** — Bułgarska agencja telegraficzna komunikuje:

We czwartek w południe prezydent ministrów Kliesciwanoff zgłosił dymisję gabinetu. Król dymisję przyjął.

Dotychczasowy minister oświaty prof. Bogdan Filoff został we czwartek o godz. 15 przyjęty przez króla. Król zlecił mu misję utworzenia nowego rządu.

Surowa kontrola wełny w Anglii.

Amsterdam, 16 lutego. — Angielski kontroler wełny Shackleton wygłosił przedwczoraj przemówienie w Leicester do fabrykantów. Uprzedził on fabrykantów, że dostawy wełny dla potrzeb ludności cywilnej muszą być bardzo ograniczone tylko te ilości mogą być dostarczane, które są niezbędnie potrzebne. Z tego powodu przestrzeżł on fabrykantów przed zbyt szybkim wybieraniem przyznanych kontyngentów, ponieważ nie będą oni mogli liczyć na dalsze przydziały.

Shackleton bronił przytem kontroli wełny, której uczyniono zarzut, że służy ona do nieuczciwych zarobków. Kontrola ta musi opłacać dostawy wełny, a pozatem musi dokonywać znacznych wkładów z powodu zatopienia okrętów. Dwa okręty z ładunkiem wełny, zostały zatopione przez Niemców, skutkiem czego już powstała znaczna luka w dostawach.

Wynajmowanie kościołów.

(=) **Amsterdam, 16 lutego.** Na kempji oświatowej w miejscowości kapielowej Brighton postawiono wczoraj całkiem ośmiu kościołom angielskim zarzut, że i one usiłują robić interesy wojenne.

Mianowicie w związku z ewakuacją, — kościoł tamtejszy za wynajęcie obiektów kościelnych i hal na cele oświatowe żądał rocznego czynszu w wysokości 10 tysięcy funtów. Jeden z radnych miejsckich nazwał takie postępowanie ekandalem i oświadczył, że cała ta sprawa pachnie grubym geszefciarstwem.

Que viva la rumba!....

Sewilla w lipcu dobra jest dla warjatorów i murzynów, powiedział mi poprzedniego wieczora Józef Harrer na tarasie Grand Hotelu. Przyznałem, że ma rację i w milczeniu wychyliłem sześć kolejnych whisky-soda, wysłać ze złością o tym zwanym jakimś pomysłem, który kazał mi jechać latem do Hiszpanji i kazał siedzieć właśnie w Sewilli.

W butelce dawno widać było już dno, Harrer wypalił 10 z rzędu cygaro, gwiazdy migotały na granatowo-czarnym niebie, kelner wlecił się bez celu po tarasie, jedynym słowem nastroj był gorzej niż straszny, był wprost tragiczny.

Człowiek nie wiedział czego chce, ot pomyślałem sobie jakby to dobrze było gdybym w tej chwili znalazł się gdzieś na biegnącym północnym i przykrył się cały bryłami lodu, tej choćby grubości, jak te, które kiedyś spowodowały katastrofę Titanic, gdy oto nagle z pobliskiego ogrodu dobiegła nas melodia starej meksykańskiej piosenki. Tak, proszę państwa, jak to przez długie tygodnie powtarzał Józef Harrer, starej meksykańskiej piosenki, w Sewilli, pewnej czerwcowej nocy...

Kobięcy głos zawodził rzewna melodie śpiewając:

Que viva la rumba...
Que viva, que viva placer
Que vivan las ninas, chulitas, bonitas
Y guapas que saben querer...

Ta zwrotka utkwiła nam w pamięci. Zebrałszy razem nasze hiszpańskie znajomości językowe i wreszcie udało nam się przetłumaczyć słowa piosenki. Brzmiały one banalnie: Niech żyje taniec, niech żyje, niech żyje zabawa. Niech żyją dziewczątka śliczne i powabne i zuchy co umieją kochać...

Ale nam nie o słowa chodziło. Melodia

piosenki pełna była jakiegoś niezwykłego uroku i sentymentu i tylko, jedno, jedyne zdanie utkwiło nam w pamięci: ...que viva la rumba... niech żyje taniec.

Wsluchaliśmy się w melodie. W naszym rozlewnym od gorąca mózgu zaczęły powstawać najprzeróżniejsze wizje... Sie musz hűbsch... powiedział, a raczej westchnął wśród przeraźliwej ciszy pan Harrer... Ona musi być piękna — ale kto? śpiewająca... przytaknąłem mu bez wahania.

Melodia ucięła, a myśmy cagle jeszcze nadsłuchiwali i w usach brzmiało nam que viva la rumba.

W tę dziwną gorącą noc, ogarnął nas listny szal i gdyby tak zagrały jak gdzieś w dalekiej afrykańskiej dżungli tamtamy, puściłbyśmy się najprawdopodobniej w jakiś dziki tam...

Que viva la rumba... nie pozwoliła nam zasnąć. Postanowiliśmy wyjść na miasto. Usłuszny portier polecił nam pobliską kawiarnię, w której tańczą „ninas chulitas”, prawdziwe gitany i zycy... wesołej zabawy, filuterno mrużąc swoje wielkie, niby wole, oko...

Pan Harrer zatarł radośnie ręce, poklepał się po brzuchu, że jakiś dobry los kazał wysłać mu szanowną panią Harrer na Riviere i głośno przemysliwał o oczekujących go rozkoszach...

W „Pempelunie” pełno było jak każdego zresztą wieczora...

Ciężki dym zigarillas umosił się nad salą.

Znaleźliśmy wolny stolik, gospodarz obdarzył nas uprzejmem — „senores” powstał dąże kwateryki wina, cmoknął głośno wargami, zapowiadając najbliższy występ. Zrobiło się cicho... Bandolety załkały i maleńkiej estradzie ukazała się tancerka. W tej samej niemal chwili obcychy ogarnął szal... „Concha, Concha que viva la Concha!”

Ale ona władczym jakimś ruchem ucięła salę i zaczęła tańczyć.

Nie dziwiłem się oklaskom sali... taniec Conchy porwał, doprowadzał do szalu —

a sama Concha... dla określenia jej naprawę trudno znaleźć słów.

Orkiestra urwała uagle... Concha otuliła się w czarny szal, zakoiysała się w biodrach i zaczęła śpiewać.

Śpiewała naszą piosenkę — poznaliśmy jej głos...

Pan Harrer chwycił mnie za ramię... — Doktorze, 1000 funtów daję za tę kobietę... doktorze, dla niej można oszaleć... que viva la rumba, que viva placer...

Concha skończyła swój występ, sala szalała, i tylko my dwaj siedzieliśmy milcząc nad naszym winem.

P. Harrer ciężko dyszał, oczy nabiegły mu krwią... — Doktorze, czy ona się panu podoba — spytał.

Pocóż miałem przytakiwać, Concha doprowadziła mnie do niezwykłego stanu, czułem, że dla niej...

I tak od tej pamiętnej nocy czerwcowej, podczas której pod tarasem Grand-Hotelu usłyszeliśmy dobiegające nas słowa: Que viva la rumba, noc w noc ciągnęło nas coś do „Pempeluny”.

Nadszedł wreszcie wieczór, podczas którego korzystając z nieobecności mego groźnego rywala, Harrera, poznałem Conchę.

Przyznam się szczerze, że znajomość, której tak pragnielśmy obaj, rozczarowała mnie w niezwykły wprost sposób. Concha była prosta, a przytem mało inteligentna.

Concha była Conchą tylko na parkiecie, tylko wtedy, kiedy tańczyła, kiedy swoim miłym niskim głosem śpiewała piosenki.

Godzinę, czy nawet więcej może spędziłmy razem przy stoliku, i czar przysł, bo Conchę kochać można było tylko dla jej tańca i... ciała.

I znów minęło kilka dni, aż wreszcie pewnej nocy zbudziło mnie głośne dobitanie się do drzwi... Senior, wyzental, błądy, trzęsący się ze strachu dyrektor hotelu, senior, pan jest lekarzem, pański przyjaciel...

Co? Józef Harrer, co się stało?!

W pokoju leży...

Wybiegłem nieubrany na korytarz, — przed drzwiami pokoju zajmowanego przez p. Harrera stała gromadka służby, a w pokoju na łóżku leżał, charcząc, cały we krwi Józef Harrer. Dogorywał...

Nie miałem tu co robić — postrzelił się w serce...

Na nocnym stoliku stał mały walizkowy patefon, a na nim płyta: Que viva la rumba...

Zrozumiałem. On, ten zimny człowiek zastrzelił się dla Conchy, z którą nigdy nawet słowa nie zamienił.

Następnego dnia opuściłem Sewillę.

* * *

Wiele lat minęło od śmierci Harrera i od chwili, kiedy poraz ostatni słyszałem melodie meksykańskiej piosenki.

Los zagnał mnie znów do Hiszpanji, ale tym razem już jako lekarza, który miał zorganizować nowowubudowany szpital dla obłąkanych w Barcelonie.

O śmierci Józefa Harrera i o pięknej Conchy dawno już zapomniałem.

I oto pewnego dnia przechodząc przez rawilon furjatów usłyszałem niski miękki głos i słowa: que viva la rumba...

Przeszłość stanęła mi przed oczyma i nagle zdawało mi się, że siedzę w „Pempelunie” z Harrerem, a przede mną na male' estradzie tańczy Concha...

Spytałem towarzyszącego mi młodego miejscowego lekarza, kto to śpiewa.

Uśmiechnął się. — Tak panie kolego, to smutna historia, to śpiewa nasza najlepsza cieśniarka i tancerka, przy której zarumieniły się musiała wielka Imperio Argentina. Oszalała na scenie śpiewając swoją piosenkę... Teraz nikt już nie wykrzykuje, que viva la Concha... Ale najciekawsze panie kolego, że ona zawsze śpiewająca o miłości i tańcu, nigdy nie miała kochanka...

Milczałem. Tylko gdzieś tam daleko przed oczyma stanęła mi wizja Józefa Harrera i jego wielkiej miłości.

N. S.

Jak działają miny?

Teoria nowoczesnej broni wojny morskiej.

Kraków, w lutym.

W czasie wojny nieraz czytaliśmy o okrętach, które zatonały po zetknięciu się z miną. Nie więc dziwnego, że dostrzega się wzmożone zainteresowanie tą nowoczesną bronią, stosowaną w wojnie morskiej. Bardzo zrozumiałym wydaje się być działanie torpedy, która zostaje wyrzuciona w kierunku ustalonego celu. Podczas gdy granat dociera do celu według kierunku nadanego mu przez łufę armatnią, to torpeda płynie do podobnego celu przy pomocy własnej siły. Torpeda jest jakgdyby małym okrętem, który kieruje się sam w nadającej mu głębokości. Nowoczesne urządzenia torpedy pozwalają nawet na zmianę jej kierunku, już po wyrzuceniu jej przez okręt. Innego rodzaju bronią jest mina, która nie ma swobody poruszania się. Przebywa ona na jednym miejscu, a jej działanie zaczyna się dopiero wówczas, gdy jakiś przedmiot natknie się na nią.

Miny zakłada się na tych drogach morskich, na których spodziewanym jest ruch okrętów nieprzyjacielskich. Muszą one być umieszczone w odpowiednich odstępach i na właściwej głębokości. Miny zakładane są dość gęsto koło siebie, a im bliżej siebie znajdują się, tem mniejsze widoki posiada okręt na przesłizgnięcie się między nimi.

Także jednak i umieszczenie min koło siebie posiada pewną granicę. Detonacja, powstała po wybuchu jednej miny wywiera

potężny ucisk wody,

który wprawdzie maleje w miarę odległości, ale który może wywołać wybuch drugiej miny, o ile znajduje się ona zbyt blisko. Im większy ładunek środków wybuchowych znajdował się w minie, tem większym jest koło jej działania. Niewątpliwie byłoby najbezpieczniej, gdyby minę założono w bezpośrednim pobliżu drugiej, ale wówczas za jednym zamachem, wszystkie miny danego odcinka mogłyby być zniszczone.

Zakładając miny celem zamknięcia portów i przystani można ustalić na brzegu punkty wytyczne, według których później zatapia się miny, otrzymując cały prosty rząd min. Jeżeli wsadzimy dwie takie linie, wówczas można ułożyć coś w rodzaju pola szachowego, w którym szereg min będzie uzupełnianych przez drugi. Łuki jednego szeregu będą kryte przez miny drugiego. Jest to forma najbardziej skuteczna pola minowego. Skuteczność tej metody można powiększyć przez skośne ustawienie min w stosunku do kierunku jazdy okrętów.

Stosownie do punktów wytycznych i płynących boji ustala się głębokość zanurzenia miny, która zależy od pomiarów głębokości wody. Miny przy najniższym stanie wody powinny leżeć tuż pod powierzchnią wody. Po założeniu min usuwa się rzecz prosta, wszelkie znaki ostrzegawcze tak, że

zapora minowa jest w zupełności zamaskowana.

Zapory minowe zakłada się nie tylko dookoła własnych portów, ale także próbuje się zamknąć porty nieprzyjacielskie przy pomocy tego samego środka. Oczywiście w pobliżu stanowisk nieprzyjacielskich planowe zakładanie min jest niemożliwe. Łódźki podwodne muszą zakładać miny, płynąc pod wodą, przy czem działalność ich musi być niezwykle szybko przeprowadzona, aby nieprzyjaciel ich nie zauważył.

Właściwe odstępy między minami da się w takim wypadku ustawić przy pomocy czasu, mierzonego na stoperach. Właściwą głębokość musi mina ustalić już sama, przy pomocy specjalnego aparatu. Aparat ten jest skonstruowany na podstawie działania ciśnienia hydrostatycznego.

Na większej głębokości woda wcale nie staje się gęstsza jak to niektórzy opowiadają, ale wywiera większy nacisk na każde ciało, które się w niej znajduje. Im więcej wody znajduje się nad danym przedmiotem, tem większemu uciskowi wody przedmiot ten ulega.

Ucisk, jaki wywiera słup wody wysokości 10 m. bez względu na to czy dzieje się to na pełnym oceanie, czy w małym stawie, czy też w studni, równa się jednej atmosferze, czyli uciskowi równemu 1 kg na 1 cm kw. (woda morska ze względu na nasolenie jest nieco cięższa jak czysta woda, ale fakt ten nie odgrywa zbyt wielkiej roli). Przy głębokości 20 m nacisk na 1 cm. kw. równa się 2 kg, przy 30 m. 3 kg i t. d.

Minę zarzuca się wraz z kotwicą silnie do niej przymocowaną. Kotwica ta posiada nieco odmienny wygląd, jest to poprostu skrzynka kwadratowa, u której spodu widnieją cztery koła. Przy pomocy tych kół można lekko zesunąć ją z szyn z pokładu okrętu. W środku kotwicy znajduje się os z bębniem, na której nawinięta jest lina kotwiczna. Zewnętrzny koniec liny doczepiony jest do rolki ucepionej u spodu miny. Lina przechodzi przez aparat hydrostatyczny, który ustala głębokość zanurzenia.

Minę wraz z kotwicą ciągnie się przy pomocy kleszczy po dnie morskiem. Po pewnym, określonym czasie, otwierają się szczytki kleszczy i

mina zostaje wypuszczona na wolność.

Ponieważ mina jest lżejsza od wody, przeto zostanie wyrzucona ku powierzchni. Podczas tego odwija się lina z bębna, przechodząc przez przyrząd hydrostatyczny.

Aparat ten posiada małe cylindry, który zakończony jest nieprzepuszczalną płytką t. zw. płytką głębokościową. Woda wywiera nacisk na płytkę, w cylindrze zaś znajduje się sztyft, który uciska „akże” na płytkę. Sztyft ten jest tak skonstruowany, że przy obciążeniu każdego kilograma przesuwa się o jeden milimetr. Można więc go dowolnie regulować.

Gdy już mina została wypuszczoną wraz z kotwicą na dno morskie, wówczas nacisk wody na płytkę głębokościową jest bardzo wielki. Przy podnoszeniu się miny ku powierzchni, nacisk wody staje się coraz

mniejszy, podczas gdy nacisk sztyftów jest ciągle ten sam. Wreszcie po pewnym czasie obydwie naciski zostają zrównoważone, a następnie dochodzi do tego, że ucisk sztyftu na płytkę jest większy od ucisku wody. W tym momencie płytka zostaje wypchnięta, powodując otwarcie się aparatu ścisającego, przez który przechodzi lina kotwiczna. Wtedy zaczynają działać dwie klamry, które zatrzymują linę i niemożliwiają dalsze podnoszenie się miny. Teraz mina znajduje się na ustalonej głębokości pod powierzchnią wody.

Okręt zakładający miny musi jedynie znać odstęp czasu, aby według niego ustalić głębokość zanurzenia i orjentować się w tem, czy miny znajdują się w odpowiedniej odległości od powierzchni wody. Z tą chwilą działalność okrętu zakładającego torpedy została skończona. Czy miny założone przez niego będą skutecznie działały, tego oczywiście zgóry przewidzieć nie można. Załoga dowie się o tem później, kiedy przeczyta w komunikatach okrętowych, że ten czy ów okręt wyleciał w powietrze po zetknięciu się z miną.

Podróżująca klinika uniwersytecka.

Zmotoryzowany szpital Czerwonego Krzyża.

Łódź, w lutym.

W tych dniach uruchomiono w Łodzi pierwszy zmotoryzowany szpital niemieckiego Czerwonego Krzyża. Jest to nadzwyczajnie pomyślny i skonstruowany szpital, wyposażony w najbardziej nowoczesne urządzenia lekarskie, który będzie niezwykle pożyteczny skutkiem szybkości, z jaką będzie można go używać.

Sztab lekarski składa się z ośmiu lekarzy pozostających pod kierownictwem lekarza naczelnego, a jego zadaniem jest opiekowanie się 250 pacjentami. Szpital ten, składający się z ośmiu maszyn pociągowych i dziewięciu wozów specjalnych, można porównać, na podstawie tego możliwości, do kliniki uniwersyteckiej.

Przy wielkim mrozie wyjeżdżamy za miasto i docieramy do terenów sportowych, położonych na skraju miasta. Na wielkiej, śnieżnej płaszczynie powstało całe miasteczko, składające się z 32 jasnych, widnych baraków i całego szeregu innych budowli. W pewnym oddaleniu stoi porządnie nszeregowany park wozów, który tworzą potężne wozy ciężarowe z przyczepkami, cyterny z wodą, wozy z materiałem napędym, kuchnie i wozy dezynfekcyjne. W jednym z baraków, w którym mimo lekkiej budowy panuje mile ciepło, wyjaśnia nam komendant i lekarz naczelny tego pierwszego zmotoryzowanego pogotowia ratunkowego, historię powstania i zadania tego ruchomego szpitala.

Chodzi o szybka i skuteczną pomoc lekarską większej liczbie ofiar bez względu na miejscowość, czy to będzie jakiś poważniejszy wypadek, katastrofa, czy też skutki działań wojennych. Przy tej pomocy da się rozwiązać wiele problemów najrozmaitszego rodzaju. Dowodem troskliwego rozplanowania jest naprzekąd urządzenie i utrzymanie gabinetu dentystycznego, konstrukcja 400 składanych umywalki, zaopatrzenie w ciepłą wodę wozów operacyjnych i t. d.

Miasteczko baraków składa się z 30 budowanych z cienkich jak palec, ale podwojnie izolowanych płyt z lekkiego metalu. Dłogi tego rodzaju buduje się w ciągu 30 minut łącznie z doprowadzeniem prądu i wody.

Jedną przyczepką samochodową wiezie dwa baraki, łącznie ze sprzętem, a więc 16 łóżkami, stolikami, umywalkami, małą kuchenką, względnie aparatem Roentgena, apteką, włączając salę operacyjną. Do wybudowania baraku nie potrzeba ani jednej śruby, która mogłaby łatwo zgubić i cała budowla byłaby niemożliwą do wzniesienia. Płyty poprostu wsuwa się jedną w drugą.

W każdym wozie transportowym płyty są ułożone według ustalonego porządku. Podłogę pokrywają izolowane, wyłożone liulem płyty. Dalszą dodatnią stroną baraków jest bezwzględna ochrona przeciwko przeciągom. Wszystkie okna są zaopatrzone w uszczelnienia gumowe. Stół, przy którym można siedzieć wygodnie cztery osoby, można łatwo utrzymać w ręce. Każde łóżko mimo, że jest ono niebywale wygodnie skonstruowane, można złożyć w małą płytę, grubości 3 cm. Na zabudowanie 100 łóżek potrzeba zaledwie 3 m kw. powierzchni ładunkowej.

Instrumenty lekarskie są zapakowane w skrzynki wykonanych z lekkiego metalu, które są równocześnie szafami, łatwymi do przeglądnięcia. Aptekę przewieziono przez setki kilometrów złych dróg bez najmniejszego uszkodzenia. Przy konstruowaniu tego szpitala użyto najnowocześniejszych systemów, uzyskując bardzo wydajne zmniejszenie wagi. Jeden barak waży 1,8 tony, podczas gdy dawniej stosowane baraki równej wielkości ważyły 7,8 ton.

Zadania tego zmotoryzowanego szpitala są bardzo różnorodne. Pierwsza próba było zaopatrzenie sanitarnie powracających z Wołynia i Galicji, a próba ta została złożona z najlepszym wynikiem. Niewątpliwie i w przyszłości szpital ten będzie miał wiele sposobności do wykazania swej sprawności.

Sroga zima zapanowała nad całą Europą

Mrozy w Italji dochodzą do 20 stopni.

Katastrofalny wylw Dunaju pod Żelazną Bramą.

(=) Nad całą Europą zapanowała nowa fala ciężkiej zimy, powodując zatory na linjach komunikacyjnych i utrudniając dowóz żywności i opału do wielu okolic. — Zwłaszcza północna Italja, która nawet w tej porze roku przyzwyczajona jest do łagodniejszego klimatu, cierpi wskutek niezwykle mrozów.

W różnych okolicach wyżyny Krasu termometr spadł od 16 do 18 stopni poniżej zera. W Tarvisio nad granicą niemiecką zanotowano 20 stopni mrozu, a w kilku miejscowościach w okolicznych górach nawet 25 stopni.

Również na nizinie Padu panują nie zwykłe mrozy. I tak z Anzola donoszą o 12, z Mcceny o 10-ciu stopniowym mrozie. W Medjolanie panuje mroz 8 st., podczas gdy w gorach Lecco i Bergamo 8—10 st., a w terenie górnym Valsassino nawet 20 st.

Wielkie opady śnieżne w ostatnich dniach spowodowały znaczne podniesienie się poziomu wody na Padzie, tak że spiętrzone fale przelewają się ponad tamami i rozlewają na okoliczne pola. Także część linii kolejowej Codigoro-Ferrara stoi obecnie pod wodą.

Według doniesień z Belgradu, mrozy i

śniegi utrzymują się z niezmniejszoną siłą

we wszystkich okolicach Jugosławii.

Przeciętna temperatura wynosi około 14 st. W środkowej części kraju śnieg leży na wysokość 1 metra.

W zachodnio-bośniackim mieście Banialuka zawalił się hangar na lotnisku pod ciężarem śniegu. „Politika” donosi, że 8 wielkich autobusów komunikacyjnych stoi na drogach z powodu zawiania śniegiem. Wiele większych osiedli zostało zupełnie odciętych od świata. Ruch kolejowy na różnych liniach musiano wstrzymać zupełnie. Katastrofalną jest sytuacja pod Żelazną Bramą gdzie spiętrzone wskutek nagromadzenia się lodów wody Dunaju zalały już 150 domów miasta Denta Milanowac. Koło Nowego Bazaru w Starej Serbji, z powodu zerwania tamy tamtejszej elektrowni, zostało zalanych 70 domów wskutek wstrząsów atmosferycznych większą część połączeń telefonicznych z zakrancą była przerwana dłuższy czas przerwane

Z Brukseli donoszą, że kanały i rzeki w Belgji zamarzyły na nowe

i wykazują grubość lodu, nie notowaną tam od dziesiątków lat. — W Ardenach, gdzie termometr spadł do 20 stopni poniżej zera zostało wiele wsi odciętych od świata. Szczególnie dotkliwie daje się odczuwać w Belgji brak węgla. — W wielkich miastach, jak Bruksela lub Antwerpia prywatnym osobom jest prawie niemożliwe zaopatrzenie się w potrzebne materiały opałowe. Z Amsterdamu donoszą o zmniejszeniu się mrozów, natomiast trwają tam

olbrzymie śnieżycy,

które szczególnie w północnych prowincjach spowodowały nowe przerwy w komunikacji. Do wysp Texel i Vlieland nie mogą dotrzeć okręty pomimo akcji lodotłamaczy.

Zamarznięcie morza Bałtyck'ego niebezpieczne dla żeglugi.

(=) Sztokholm, 16 lutego. — W związku z olbrzymimi mrozami utworzyły się na morzu Bałtyckim groźne zatory lodowe, które stanowią wielkie niebezpieczeństwo dla okrętów.

Z tego powodu kierownictwo marynarki szwedzkiej było zmuszone wydać ostrzeżenie do szwedzkiej żeglugi, aby nie ryzykować obecnie przejazdów po tem morzu.

Nowa fala mrozów także w Hiszpanji.

7 stopni mrozu w Burgos.

(=) Madryt, 16 lutego. — Niezwykłe mrozy obecnej zimy, jakie dają się we znaki w całej Europie nie ominęły także Hiszpanji, gdzie dają się odczuwać bardzo dotkliwie ludności.

W Burgos np. termometr w środę wykazywał 7 stopni poniżej zera.

Katastrofalne mrozy w Stanach Zjedn.

(=) Nowy Jork, 16 lutego. — Fala katastrofalnych mrozów, jaka nawieźła całą Europę ogarnęła obecnie także kontynent amerykański. Olbrzymie burze śnieżne, szalejące nad Ameryką północną uniemożliwiły niemal całą komunikację w Stanach Zjednoczonych. Stały zatorowa powozi, jak i komunikacja okrętowa oraz połączenia lotnicze.

Wielki pożar w Londynie.

(=) Amsterdam, 16 lutego. — Jak donoszą z Londynu w nocy na czwartek wybuchł groźny pożar w wielkiej firmie towarów żelaznych Hounslow w zachodniej dzielnicy Londynu.

Walka z pożarem okazała się niezwykle trudna ponieważ nagromadzone w magazynach wielkie ilości maszynium spowodowały niezmiernie gwałtowne rozszerzanie się ognia. 4 strażaków odniosło obrażenia w czasie akcji ratunkowej. 6 rodzin, mieszkających w pobliżu miejsca pożaru musiało w panice opuścić swoje mieszkania.

KRONIKA.

Składanie list inwentarzowych

Właściciele przedsiębiorstw które podlegają rozporządzeniu o przeprowadzeniu inwentarza, mają inwentarz ten przeprowadzić według udzielonych im wskazówek i przedstawić go w wyznaczonych placówkach, t. zn. dla okręgu krakowskiego w urzędzie: Der Chef des Distriktes Krakau, oddział gospodarczy, plac Szczepański 5. czwarte piętro, drzwi nr. 8 a dla innych okręgów — w starostwach powiatowych (Kreisauptmannschaften) najpóźniej do dn. 21 lutego 1940.

Niezastosowanie się do powyższego zarządzenia pociągnie za sobą, poza karami kary, przepisu tego obwładuje w całym dystrykcie krakowskim.

Zagadkowa zbrodnia pod Krakowem.

Kraków, 16 lutego. Wczoraj popołudniu około godz. 4 wezwano Pogotowie Ratunkowe do Łagiewnik. Po przybyciu na miejsce lekarz Pogotowia stwierdził, że 46-letnia Marja Kozłowa, żona bezrobotnego została zamordowana przez nieznanego dotychczas sprawcę, uderzeniem siłkery

Po stwierdzeniu zgonu ofiary, Pogotowie zawiadomiło komisję sądowo-lekarską zabezpieczając zwłoki na miejscu wypadku.

Znalezienie zwłok zamarniętego dziecka.

Częstochowa, 16 lutego. Na dworcu kolejowym w Częstochowie znaleziono zwłoki dziecka. Jak się okazało, dziecko to zamarzło na śmierć. Nazwiska dziecka nie zdołano na razie ustalić.

LÓD NA WIŚLE STOI. W dniu dzisiejszym t. j. 16 lutego o godz. 8 rano zanotowano na wodowskazie w Krakowie poziom minus 298, w Zawichocinie w dniu wczorajszym, t. j. 15 lutego o godz. 8 rano poziom wody wynosił plus 134.

Metoda Coué'go.

Obydwie rodziny były zadowolone. Jasia Romanówna i Ryszard Pożarski pobrali się. Zdawną planowaną między obydwoma rodzinami małżeństwo zostało pomyslnie załatwione. Połączono ze sobą dwa majątki rodzinne, firma mogła się pomyslnie rozwijać.

— No, jak tam — zapytał ojciec Jasi, gdy ta po pewnym czasie przyszła w odwiedziny do rodziców.

Jasia pochyliła smutno głowę i odpowiedziała:

— *Niestety...*

— Na miłość Boską! Co się stało? Czy twój mąż źle się z tobą obchodzi?

— Nie, to nie, ale w jednej sprawie... zresztą powiem otwarcie. *Nie chce mnie pocałować.* Ile razy zbliża się do mnie — coś wstrzymuje go od pocałowania mnie.

— No wiesz! Coś podobnego — zawołał pan Roman. — To jakiś defekt umysłowy. Trzeba coś temu zaradzić!

— Tak, tak — kiwała smutno głową Jasia — to musi być jakiś defekt. Sam Ryszard boleje mocno nad tem, ale coś kiedy sam na to nie może poradzić. To jakaś przeszkoda natury psychicznej, która mu nie pozwala pocałować mnie.

Rozpoczęły się długie narady rodzinne. Papi z mamą, mama z ciocią, a ciocia z wujciem naradzali się, jakby to odmienić zięcia. Wreszcie wujcio wpadł na genialny pomysł.

— Nie ma rady tylko *młody mąż musi się udać do dr. Halsy.* To jest znany specjalista, a jego leczenie *metoda Coué'go* słynie na całym świecie.

Rysio musiał tedy pomaszzerować do lekarza. W ciszy zamkniętego gabinetu lekarskiego odbyło się badanie, a raczej *przesłuchanie*. Lekarz musiał się jednak dobrze znać na rzeczy, skoro w jakiś czas

potem młody małżonek *nareszcie pokonał wszystkie przeszkody i odważył się pocałować żonę.* Cała rodzina oczywiście nie posiadała się z radości. Najwięcej jednak zainteresowania wykazywał papcio Roman.

— *Sluchaj* — pytał się gorączkowo zięcia — *powiedz mi, co ci poradził lekarz? W jaki sposób pozbył się swego strasznego defektu?*

— *To nie trudnego.* Lekarz polecił mi zastosować się do wskazówek metody Coué'go i dzięki niej udało mi się pokonać to dziwne przeszkody, które nie pozwalały mi dotychczas całować mej żony.

— *No dobrze, dobrze, ale na czym polega ta cudowna metoda?*

— *Jest ona zupełnie prosta.* Za każdym razem, gdy przychodzi mi pocałować żonę, *muszę biegać przez trzy minuty dookoła stołu w jadalni i poutarzać sobie: — a jednak ona nie jest taka brzydka, a jednak ona nie jest taka brzydka...*

— *A więc za każdym razem, gdy przychodzi mi pocałować żonę muszę biegać przez trzy minuty dookoła stołu w jadalni i poutarzać sobie: — a jednak ona nie jest taka brzydka, a jednak ona nie jest taka brzydka...*

Pan Roman zapatrzył się w zadumie.

— *Tak, tak — zamruczał wreszcie — tobie to dobrze. Gdy ja byłem w twym wieku to wówczas nie znało wcale metody Coué'go...*

WESOŁY KĄCIK.

NA ZADATEK.

Dozorca wypuszczając więźnia na wolność: — O, wybacz pan, żeśmy go przez omyłkę zatrzymali o dwie doby dłużej. — Nic nie szkodzi, mój panie, potrąćcie mi je następnym razem.

ANGLICY NA SMUTNO.

Dwóch Anglików spotykało się stale w restauracji, gdzie popijając w milczeniu porter, spędzali długie godziny.

Pewnego wieczoru jeden z nich przyprowadził swego synka Jacka, który znał dobrze zamiatowaną milczeniem obu przyjaciół. Gdy towarzysz ojca sięgnął do kieszeni po chustkę, upadł mu na podłogę scyzoryk. Chłopiec podniósł go i wręczył właścicielowi ze słowami:

— *Proszę — oto pański scyzoryk.*

Znowu zapadło milczenie. Gdy po kilku godzinach wracali do domu, rzekł posiadacz scyzoryka do swego przyjaciela:

— *Nie przyprowadzaj jutro Jacka — za dużo mówi.*

DZIŚ GORZEJ.

— *Oszczędzałem nawet na biletach tramwajowych — opowiada starszy dostojny pan — i dzięki temu jestem dziś tym, kim jestem!*

— *Dziś byłoby to, zdaje się, niemożliwe — odpowiada inny — kontrola biletów jest o wiele surowsza.*

ZROZUMIAŁY POŚPIECH.

Ojciec wita ciotkę, która przyszła z nieoczekiwaną wizytą.

— *Szkoda, że tak późno przychodzisz. Właśnie jesteśmy po podwieczorku.*

— *Tak wtrąca mały Tazio. — Manusia tak się śpieszy ze sprzątaniami, że stłukła uwoy im bryk!*

ZAWSZE MOŻNA ZNALEZĆ RADĘ.

Pewien oficer kolonialny, stojący garnizonem w miejscowości odległej od wszelkiej cywilizacji, zapytał raz swego podoficera, od kąd żołnierze nie zmieniali koszul.

— *Już od miesiąca — odpowiedział podoficer.*

— *Dlaczego, skoro istnieje przepis, że bielizna ma być zmieniana przynajmniej co tydzień?*

— *Tak jest, panie kapitanie, ale oni nie mają koszul na zmianę.*

— *W takim razie niech je zamieniają przynajmniej między sobą.*

WYSTARCZAJĄCY POWÓD.

Para naręczonych spaceruje na letnisku w lesie.

— *Jak długo idzie się stąd do najbliższej zagrody? — pyta mężczyzna jakiegoś miejscowego przechodnia.*

— *Człowiek samotny dojdzie za dziesięć minut, ale we dwójkę droga potrwa z godzinę.*

KARYGODNE SPÓZNIENIE.

— *Panno Wando, pierwsza moja myśl, po przebudzeniu, jest poświęcić pani.*

— *E, pan Władysław mówi to samo.*

— *Tak ale on budzi się o całą godzinę później niż ja.*

GWARANCJA UCZCIWOŚCI.

Pewien bankier, zapytany przez przyjaciela czy prawdą jest, że kasjer uciekł wraz z córką pryncypała, odpowiedział:

— *Tak jest istotnie. Mimo to jestem przekonany o jego uczciwości. On z pewnością wszystkie zwróci. Córka już mi odesłała.*

WSZYSTKO MA SWOJE GRANICE.

— *Acb, — wzdycha panna Basia — tak wspanię za mężem, o którym mogłabym mieć słanie...*

— *W takim razie weź mnie — proponuje Zdzisław.*

— *Nie — odpowiada Basia — Tak bardzo znowu jeszcze nie ćsknię.*

ZA LADKA

W sklepie pewnego zegarmistrza znajdował się zegar, nad którym umieszczony był wielki napis reklamowy: „Idzie 300 dni bez akrecji”. Pewien pan, przeczytawszy napis, powiedział:

— *Pan tu ma niezwykły zegar. — Chciałbym jednak wiedzieć, jak długo idzie ten zegar jeśli się go nakręci.*

Pliszce PODANIA, wykonuje wszelkie TŁUMACZENIA na język NIEMIECKI A. TERLECKA I A. TERLECKI Kraków, FLORIAŃSKA 55. Telef. 180-25. Firma chrześcijańska

PANIENKA

znająca nowoczesny haft potrzebna. 5205 Zgłoszenia w firmie Schreiber, Florjańska 32, I. p. — 5323

Poszukuje się zaraz sprzedawców (czynnie) aryczyków

do składn szkła i porcelany. Pierwszeństwo mają władający językiem niemieckim. — Oferty wraz z przedstawieniem się należy kierować pod adresem: Rudolf Baschke, Kraków, Michałowski 2, m. 3. 5186

K. OGORZAŁY

Kraków, Szczepańska 11. Kupi w większych ilościach kapustę kiszoną, oraz świeżą jarzynę, jak marchewkę, pietruszkę, cebulę, celer i t. p. 151k

Wolne posady

ODSPRZEDAWCY „Herbatrum” na prowincje: Aleja Słowackiego 37/4. 5324

POTRZEBNA

fryzjerka wodna, trwała, żelazkowa, manicpr. Be flektuje się jedynie na silę dobra. — Warunki podać. Bolesław Cembryński — Wadowice, Mickiewicza 1. 5240

OGRODNIK

warzywnik, kawaler, poszukiwany. — Ogród podmiejski. Goniec Krakowski, Kraków Nr. 5247 5247

PRAKTY. KANTY. KĘ

przyjmy zakład dentystyczny — Basztowa L. 4. 5266

DZIEWCZYNE

gotowaniem przyjmie restauracja „Pod Strzelnicą” Wola Justowska. 5297

Posad poszukują

MAGISTER farmacji, aryczyk, rutynowany poszukuje zarządu apteki. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 5299” 5299

Kupno

KUPIE

realność, wille, lub grunt. Wpłać gotówkę 60—80 tysięcy, ewentualnie z większym długiem. Wiadomość „Goniec Krakowski” Kraków, Wielopole 1 „Nr. 5326” 5326

KUBINU

oraz jezemia każda ilość kupi. Al. Słowackiego 37, m. 4. 5323

W TARNOWIE

kilka morgów ziemi lub parcelę w mieście, na peryferii lub też w okolicy kupi „Goniec Krakowski” Tarnów pod „Nr. 5310” 5310

WSZYSTKO

kupuje! Placę cejny najwzrostli Kraków, Krupnicza 14, m. 5. 5306

ENCYKLOPE-DJE

Guttenberga lub Trzaski kupi okazanie. Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 5305” 5305

UCHODZCA

Małopolskiej oboje administracji przedsiębiorstwa, większego gospodarstwa, kamienicy, pensjonatu. Rutynowany kandydat, samotny. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków Nr. „5177” 5177

RUTYNOWANA

stenotypistka — perfekcyjnie niemieckich, stenografia, praktyka, przyjmie posadę. Kraków, Helicel 25, m. 8. 5246

PIELĘGIAR-KA

niemowlat — panielka nieciwa i sumienna, znająca szycie i robotki, szuka posady. Zgłoszenia: Goniec Krakowski Nr. „5260” 5260

URZĘDNIK

arycyk, lat 46, posiada polecenia osob. manych, przyjmie jakiegokolwiek pracę za mieszkanie i skromne życie. Może udzielić początków niemieckiego. Zgłoszenia: „Goniec Krakowski” Kraków „Nr. 5311” 5311

NADMALYNA

poszukuje posady lub dzierżawy młyną gospodarstwo wodnego — albo przystąpi do spółki. Zgłoszenia: A. Pito — Kraków 25 „Ziarno” Rynek 9 — Pasz. 5160

ZNACZKI

posztowe kupuje znana od dziesięciu lat „Filatelista” Rynek 9 — Pasz. 5160

PIANINO

używane kupi poszukująca. Oferty pod „Kreślówka” do Biura Szachowoskiego, Mikołajska 6, I. piętro 4921

ZNACZKI

posztowe kupuje znana od dziesięciu lat „Filatelista” Rynek 9 — Pasz. 5160

MYDŁO Z ŁOJU

robię. Zgłoszenia: Grobli 17 m. 17. 5289

PATEFON

plyty — kupi. Kraków, Lelewela 9, m. 2. 4936

KUPIJE

wszelkie znaczki pocztowe: Filatelja, Kraków, Długa 14. 5110

PARCELE

najchętniej budowlana, kupi. Pośrednicy wykluczeni. Goniec Krak. Kraków „Nr. 5125” 5125

MASZYNE

pisarską kupi na użytek stenografii, maszynowa, maszynowa, Marcewskiego, Rynek L. 9. 5159

INSTRUMENTY

miernicze: teodolity, niwelatory, planimetry, kupuje: Ziembicki, Kraków, Marjańska 2. 130k

KUPIJE

znaczkę pocztową, Kraków, Pierackiego 6. „Przybory filatelijne” 4008

PIERŚCIONEK

złoty, bransoletkę itp. kupi, dobrze zapłaci. — Ulica Jabłonowskich 7, m. 4, 2—6. 4844

UWAGA!

Kupuje katolik kartki zastawnicze, bransoletki, pierścione, talczuszek itp. — placi najwyższe ceny: Kraków, Szpitalna 18, I. p. m. 2. 5115

STARE ZĘBY

mostki, korony kupi i przerabia. Żelazny Zakład dentystyczny Dzień 60. 5030

ZŁOTE

pierścione, bransoletki itp. kupi. Grodzka 2, m. 9. oficyjny. I piętro. 4832

PRYMUSO-

masz. spirytusowe używane kupi uje Parafiniski, Florjańska L. 55. 5292

GATER

do 80 cm i cylindryczne poszukujące. — Listy: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 5283” 5283

PIANINO

używane kupi poszukująca. Oferty pod „Kreślówka” do Biura Szachowoskiego, Mikołajska 6, I. piętro 4921

PLANDEKE

6x3 okazyjnie — sprzedam. Żelazna L. m. 8. 5261

SPRZEDAM

okazyjnie szafę trójdziałną orzechową oraz nowoczesne łóżka metalowe. Zabójce 19/11. 5263

SPRZEDAM

zegar na filarkach: Kraków — Wielopole 5, m. 5 5267

TAPCZANY

kanapa, łóżko — sprzedaż. Zakład tapicerski Marka 16. Wesołowski. 5270

TAPCZAN

sprzedam: ul. Juliusza Lea 16 b. m. 7. 5327

PATEFON

sprzedam: Kraków, Zwierzyniecka 9, m. 1. 4988

Matrymonialne

APTEKARZ.

posiadający koncepcję, ożeni się z posadzą panną. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 5300” 5300

HANDLOWIEC.

lat 25, przystojny, brunet, matrymonialnie nie zależy, pozna panie w celu matrym. zgrabna, ładna, do lat 20, pierwszeństwo blondynki, posag mile widziany, nie konieczny, wykształcenie wyższe. Zgłoszenia do Gońca Krakowskiego — Kraków, tylko z fotografią pod „Nr. 5291” 5291

Lokale

NOCLEGI

wolne — informacja! Stawkowska 4/III. 4892

LOKAL

sklepowy wraz z urządzeniem — w Podgórzu, przy Gł. Ryнку, — do odstąpienia. — Oferty: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5280” 5280

PRZEJAZDNYM

niekierującym pokoj — noclegi: Krupnicza 14/5. 5307

POSZUKUJE

zazaj pokoj kawalerski z osobnym wejściem: Karmelicka, Długa, Szlak, Krowoderska. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5321” 5321

POSZUKUJE

2 pokoj z kuchnią pełny komfort — nowy dom, możliwość w śródmieściu — wypłacony. Goniec Nr. „5244” 5244

Różne

TYLKO

Niemiec napisze dobre podanie, list, ofertę etc., przełoży na niemieckie. Maszynopisanie. Mówi po polsku. Główny Rynek 32, I p., drzwi 4, od 11—14. 5189

PRZYSTĄPI

do spółki handlowej — lub przemysłowej, do 10 tys. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 5050” 5050

NOCLEGI

wygodne — śródmieście: Kraków, Asnyka 5, drugie piętro — Kowalska. 5328

NOCLEGI:

Starowisna 12, m. 16, II p., oficyjny. 5325

POKOJU

komfortowego z łazienką, poszukuje inteligentny. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Nr. „5254” 5254

3 POKOJE

kuchnia do wyjęcia. Kraków, Friedleias L. 3. 5272

POKOJE

umeblowane, mieszkalne zgłaszające bezpłatnie — natychmiast wynajmujemy: „Gwarancja” ul. Karmelicka 17. Telefon 232—19. 4970

DWA POKOJE

umebl. z urywalnymi kuchnią i łazienką, śródmieście, do wynajęcia od 1 marca. Zgłoszenia do Gońca Krak. Nr. „5136” 5136

POSZUKUJE

pokoju z kuchnią lub dwa pokoje z kuchnią z komfortem, w mieście, częściowo z meblami lub bez. Dam czynsz zgoty za rok. Zgłoszenia do Gońca Krakowskiego — Kraków „Nr. 5286” 5286

LOKAL

sklepowy wraz z urządzeniem — w Podgórzu, przy Gł. Ryнку, — do odstąpienia. — Oferty: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5280” 5280

PRZEJAZDNYM

niekierującym pokoj — noclegi: Krupnicza 14/5. 5307

POSZUKUJE

zazaj pokoj kawalerski z osobnym wejściem: Karmelicka, Długa, Szlak, Krowoderska. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5321” 5321

POSZUKUJE

2 pokoj z kuchnią pełny komfort — nowy dom, możliwość w śródmieściu — wypłacony. Goniec Nr. „5244” 5244

WRÓŻE

rozmaitych spraw: Kraków, Piłsudskiego 18, m. 5. 5104

GREGORA-SZCZUK

Janek — jestem w Krakowie, ul. Oboźna 12, m. 10 Władec. 4820

MYDŁA!

Niezawodny sposób wyrobu mydła — sprzedam: Sławkowska 4/III. 4804

RANY, SZERAKI,

rozż, wszelkie ropienia — leczy tylko Kamphenol Matull. Do nabycia we wszystkich aptekach. 59k

LOKAL

restauracyjny, dobry punkt, poszukuje koncepcji szynkarskiej, ewentualnie spółki. Zgłoszenia: „Goniec Krakowski” Kraków „Nr. 5329” 5329

ALPECIN

niezawodny środek do pielęgnacji włosów w przepisach prof. Dr. Bruc’ka. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogerjach. Wytwórnia Małopolska Fabryka E. Matula, Kraków. 159k

REUMATYZM, NERWOBOLE.

postrzały leczy przydatny Saponin Matull, niezbędny również przy grypie. Do nabycia we wszystkich aptekach 58k

UNIEWAŻNIAM

dowód osobisty, wystawiony na nazwisko Piotra Raczkowskiego przez Urząd Gminy w Zakopane. 143k

15.000 ZŁ.

disponując, oczekuję korzystnej propozycji handlowej. — Goniec Krak., Kraków, Wielopole 1 „Nr. 5124” 5124

NAPRAWA

aparatu, instrumentów mierniczych, dentystycznych, fotograficznych, elektrycznych i podobnych, precyzyjnie: Łokietka 28a, m. 3. 5—8-ej. Kupuje używane aparaty. 5078

UNIEWAŻNIAM

dowód osobisty, wystawiony na imię Heleny Raczkowskiej przez Urząd Gminy Zakopane. 144k

UNIEWAŻNIAM

dowód osobisty, wystawiony na imię Heleny Raczkowskiej przez Urząd Gminy Zakopane. 144k

UNIEWAŻNIAM

dowód osobisty, wystawiony na imię Heleny Raczkowskiej przez Urząd Gminy Zakopane. 144k

Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nieprzyjmujemy żadnej odpowiedzialności.

UNIEWAŻNIAM

zgubioną książeczkę Ubezpieczalni Społecznej Anasztaz Kędziorska, analiza proszę o oddanie. Zwierzyniecka 8, m. 20. 5326

PARA MARJAN

poszukony o jakiegoś kowalski władcy, może lub ktoś z znajomych: Goniec Krak., Kraków „Nr. 5294” 5294

UNIEWAŻNIAM

zgubione dowody, prawdo osobisty, dowód jazdy, zaświadczenie na algowy bilet kolejowy i inne, wydane na nazwisko Wójcik Władysław, Prokocim, Sienna 8. 538k

UWAGA!

Wszystkie przedwojenne placówki sprzedaży gazet — w miejscowościach, gdzie obecnie brak regularnej dostawy — zgłaszaj zapotrzebowanie Zastępstwo wydawnictwa „Informator”. — Kraków, Piłsarska 19. 166k

PANI,

która zgubiła pieniądze — Karmelicka, między Bałtozka i Siemiradzkiego, zgłoszenie: Pomorska 3, Siemiradzkiego. 529k

UNIEWAŻNIAM

zgubioną kartę chlebową — Nr. 3341/1. 5304

UNIEWAŻNIAM

skradziony dowód osobisty, Adam Ostrowski, Kraków. 527k

UNIEWAŻNIAM

kartę chlebową 0525. Śliwiska-Kujawska L. 527k

UNIEWAŻNIAM

zgubioną książeczkę wojkowską — wystawioną PKU Kraków na nazwisko Józef Kolasa. 527k

UNIEWAŻNIAM

zgubioną kartę chlebową — Nr. 3341/1. 5304

UNIEWAŻNIAM

zgubioną kartę chlebową — Nr. 3341/1. 5304

UNIEWAŻNIAM

zgubioną kartę chlebową — Nr. 3341/1. 5304